KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 30. marts 1984

om en procedure i henhold til EØF-traktatens artikel 85 (IV/30.804 — NUOVO CEGAM)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(84/191/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962, første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikler 85 og 86 [1], senest ændret ved akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse, særlig artikel 4, 6 og 8,

under henvisning til den anmeldelse, som det økonomiske interessefællesskab, »Nuovo Consorzio Centrale Guasti alle Macchine« (NUOVO CEGAM) med hjemsted i Milano, Italien, indgav den 22. juni 1983 i henhold til artikel 4 i forordning nr. 17, og hvori det anmodede om, at dets stiftelsesdokumter blev fritaget fra anvendelsen af artikel 85, stk. 1, i medfør af denne artikels stk. 3,

under henvisning til offentliggørelsen af anmeldelsens indhold i hovedtræk [2] artikel 19, stk. 3, i forordning nr. 17,

efter høring af Det rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål og

ud fra følgende betragtninger :

I. DE FAKTISKE OMSTÆNDIGHEDER

A. Procedure

(1) I henhold til EØF-traktatens artikel 85 sendte Kommissionen den 16. februar 1983 som led i en procedure, som den havde indledt på eget initiativ inden for forsikringssektoren, det økonomiske interessefællesskab NUOVO CEGAM (Nuovo Corsorzio Centrale Guasti alle Macchine) en meddelelse af klagepunkter, hvored den underrettede NUOVO CEGAM's repræsentanter om, at den mente, at betingelserne for vedtagelse af en beslutning i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 17, var til stede. Kommissionen gav i sin meddelelse udtryk for, at oprettelsen og gennemførelsen af det økonomiske interessefællesskab havde til formål og til følge at begrænse eller fordreje konkurrencen inden for fællesmarkedet for så vidt angår forsikringssektoren, hvor NUOVO CEGAM udøver sin virksomhed. Kommissionen bemærkede især, at aftalens indhold påvirkede konkurrencen på følgende tre områder :

Direkte forsikring : et stort antal forsikringsselskaber, der ville have konkurreret med hinanden, såfremt aftalen om et økonomisk interessefællesskab ikke havde eksisteret, er ved dennes indgåelse praktisk talt ophørt med enhver form for indbyrdes konkurrence med hensyn til fastsættelsen af tariffer og forsikringstagernes muligheder for at opnå et varieret udbud af tjenesteydelser inden for den pågældende forsikringsvirksomhed.

Medforsikring : medens de direkte tegnende forsikringsselskaber frit ville have kunnet vælge et medforsikringsselskab, såfremt aftalen ikke havde eksisteret, er denne frihed blevet begrænset ved, at det i aftalen er fastsat, at de enkelte deltagere er forpligtede til udelukkende at vælge medforsikringsselskaberne blandt selskaber, der deltager i det økonomiske interessefællesskab.

Genforsikring : aftalens indhold påvirker konkurrencen på to måder : på den ene side er forsikringsselskabernes frie valg af genforsikringsselskaber begrænset, på den anden side kan genforsikringsselskaberne ikke frit fastsætte de tariffer og forsikringsvilkår, som skal anvendes dels i forbindelse med genforsikringsaftaler, der indgås inden for det økonomiske interessefællesskab, dels i forbindelse med genforsikringsaftaler på det italienske marked, som de i NUOVO CEGAM deltagende genforsikringselskaber påtænker at indgå med forsikringsselskaber, der ikke deltager.

Aftalen vil desuden kunne påvirke handelen mellem medlemsstaterne, da den :

— finder anvendelse på risici i såvel Italien som i udlandet ;

[1] EFT nr. 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62.
[2] EFT nr. C 281 af 18. 10. 1983, s. 3.

— med hensyn til medforsikring har indvirkning på forsikringsselskaber i udlandet;

— med hensyn til genforsikring har indvirkning på genforsikringsselskaber i udlandet, da den indebærer, at der ikke kan vælges genforsikringsselskaber, som ikke deltager i det økonomiske interessefællesskab, og da den medfører aftalemæssige begrænsninger i markedsadfærden.

Kommissionen meddelte derfor, at den måtte konstatere, at der i dette konkrete tilfælde forelå en overtrædelse af EØF-traktatens artikel 85, stk. 1, og at den agtede at pålægge det økonomiske interessefællesskab, NUOVO CEGAM, og de deltagende virksomheder at bringe de konstaterede overtrædelser til ophør, samtidig med at den forbeholdt sig muligheden af at pålægge bøder.

(2) Som følge af Kommissionens meddelelse af klagepunkter meddelte det økonomiske interessefællesskab, NUOVO CEGAM, den 11. april 1983, at det, selv om det ikke mente, at dets virksomhed indebar en overtrædelse af forbudet i EØF-traktatens artikel 85, stk. 1, var rede til at foretage ændringer i stiftelsesdokumenterne under hensyn til Kommissionens indvendinger.

(3) Den 22. juni 1983 anmeldte NUOVO CEGAM sine stiftelsesdokumenter, dvs.

— vedtægten

— overenskomsten og

— aftalen om risikodeling (»Trattato quota ed eccedente«)

og anmodede i denne forbindelse om negativattest subsidiært fritagelse i henhold til artikel 85, stk. 3.

B. **Markedet**

(4) Med hensyn til forsikring af industririsici i Italien har brandforsikringsbranchen og branchen vedrørende de såkaldte tekniske risici, navnlig maskinskader, indirekte skader som følge af maskinskader samt ulykker på arbejdspladsen, udviklet sig i forskellig retning.

Medens der inden for brandforsikring findes en fast forsikringstradition, som indebærer en betydelig efterspørgsel efter forsikringer fra industrivirksomhedernes side, er forsikringsselskabernes omsætning inden for tekniske risici forholdsvis beskeden, og i hvert tilfælde langt mindre end i Fællesskabets øvrige medlemsstater.

(5) Ifølge de selskaber, der har indgivet anmeldelsen, kan som årsag til denne uensartede udvikling nævnes dels et forholdsvis sagt industriapparat, navnlig de relativt få investeringer i avanceret teknologi, dels en utilstrækkelig viden inden for branchen.

Dette medfører, at forsikringsselskabernes tekniske bistand bliver mangelfuld, navnlig hvad angår forebyggelse af ulykker.

Desuden er det karakteristisk for forsikringsbranchen vedrørende tekniske risici inden for Fællesskabet, at den består af en række delmarkeder, der i virkeligheden svarer til de enkelte medlemsstater.

Til trods for, at der er udfoldet integrationsbestræbelser på forskellige niveauer inden for Fællesskabet, er denne situation ikke blevet påvirket i særlig høj grad af hverken ophævelsen af begrænsninger i etableringsfriheden inden for direkte forsikring bortset fra livsforsikring, jf. Rådets direktiv 73/240/EØF [1], eller de domme, som De europæiske Fællesskabers Domstol har afsagt vedrørende den frie udveksling af tjenesteydelser, navnlig i sag 33/74 [2].

Af oplysningerne i den italienske forsikringsårbog (af 1982), der udgives af den nationale sammenslutning af forsikringsselskaber (Ania), fremgår det, at der inden for forsikringsbranchen vedrørende tekniske risici i Italien findes ca. tres selskaber og ca. ti afdelinger af selskaber med hovedsæde i udlandet.

I praksis er der tale om ca. tredive forsikringsselskaber, som i betydeligt omfang udøver virksomhed på markedet.

De samlede præmiebeløb, der i Italien opkræves af de forskellige forsikringsselskaber inden for forsikringsbranchen vedrørende tekniske risici, varierede i perioden 1978-1980 fra 17 til 20 mia lire for i 1981 at nå op på. ca 23,5 mia lire.

---

[1] EFT nr. L 228 af 16. 8. 1973, s. 20.

[2] EF-Domstolen, den 3. 12. 1974, sag 33/74 (J. H.M. van Binsbergen/Bestuur van de Bedrijfsvereniging voor de Metaalnijverheid), Sml. 1974, s. 1301.

C. Virksomhederne

(6) På baggrund af den situation, der er beskrevet under punkt B, og ud fra den overbevisning, at kun forsikringsselskaber, der kan præstere højt specialiserede tjenesteydelser, har afgang til market for forsikring og maskinskader og risici i forbindelse med ulykker på arbejdspladsen, har en række italienske og udenlandske selskaber oprettet et økonomisk interessefællesskab, der især har til formål at fremme kendskabet til og udbredelsen af forsikringer inden for ovennævnte brancher.

Allerede før den 1. januar 1972 eksisterede der mellem en række forsikringsselskaber et økonomisk interessefællesskab under navnet »Consorzio Centrale Guasti Macchine«, der var blevet oprettet i 1956. Den 1. januar 1972 oprettede man »Nuovo Consorzio Centrale Guasti Macchine«, der blev ændret i begyndelsen af 1979 og derpå forlænget i 1982.

Efter Kommissionens indgriben, som anført under punkt A, er det økonomiske interessefællesskabs stiftelsesdokumenter blevet ændret, og gyldighedsperioden er blevet forlænget indtil den 31. december 2000.

I 1983-udgaven af vedtægten og af aftalen om risikodeling (»Trattato quota ed eccedente«) er de selskaber, der deltager i det økonomiske interessefællesskab, og genforsikringsselskaberne de i henholdvis bilag I og bilag II til denne beslutning anførte.

De selskaber, der deltager i det økonomiske interessefællesskab, har en andel på ca. 26 % af det italienske marked for de transaktioner, de gennemfører inden for NUOVO CEGAM. I perioden 1978-1981 varierede de præmier, som deltagerne i det økonomiske interessefællesskab opkrævede i forbindelse med risici i Italien og i udlandet — i såvel medlemsstaterne som i tredjelande — fra et minimum på 3,9 mia lire i 1978 til et maksimum på 5,5 mia lire i 1981.

Selv om skadessandsynligheden inden for den pågældende forsikringssektor kan variere betydeligt fra det ene år til det andet, og selv om særlig store skader kan få mærkbar indvirkning på resultaterne i et regnskabsår i forhold til resultaterne i et andet, da de forsikrede risici er forholdsvis beskedne, var NUOVO CEGAM's tal for perioden 1978-1981 dog ret konstante hvad angår de risici, som var blevet aktualiseret, og dette gælder, uanset om erstatningsudbetalingen havde fundet sted eller stadig var under behandling. Forholdet mellem præmier og risici inden for den pågældende sektor er blevet gradvis forbedret fra 1,18 i 1978 til 2,04 i 1984.

D. Aftalerne

(7) NUOVO CEGAM har anmeldt stiftelsesdokumenterne vedrørende det økonomiske interessefællesskab, dvs.:

— vedtægten,

— overenskomsten,

— aftalen om risikodeling (»Trattato quota ed eccedente«), der er af væsentlig betydning for det økonomiske interessefællesskabs funktion, da den indeholder bestemmelser om forbindelserne mellem de direkte tegnende forsikringsselskaber, som deltager i det økonomiske interessefællesskab, og genforsikringsselskaberne. Disse dokumenters indhold er gengivet i hovedtræk i det følgende.

Vedtægten

(8) Det økonomiske interessefællesskab, benævnt »NUOVO CEGAM«, har hjemsted i Milano og tager sigte på at realisere følgende mål, der er anført i vedtægtens præambel:

»a) Fremme af kendskabet til og udbredelsen af forsikringer inden for maskinskader, indirekte skader som følge af maskinskader, risici i forbindelse med opstilling samt ulykker på arbejdspladsen;

b) ajourføring og bearbejdning af såvel tekniske som administrative data med henblik på en bedre styring af branchen;

c) teknisk bistand til deltagerne både i forbindelse med tegning af forsikringer og i forbindelse med skadesregulering.«

Det økonomiske interessefællesskabs organer er:

a) formanden

b) forsamlingen

c) »Collegio Sindacale« (tilsynsførende organ).

I henhold til artikel 9 har forsamlingen bl.a. beføjelser til at godkende de tekniske dokumenter, der udarbejdes af en undersøgelseskommission. og som skal forelægges de deltagende selskaber med henblik på tegning af forsikringer. Risikoværdien udtrykkes i grundpræmier.

Forsamlingen opretter desuden et teknisk udvalg, der skal undersøge de enkelte tilfælde.

Det økonomiske interessefællesskabs sekretær, der udpeges af forsamlingen, skal bl.a. koordinere undersøgelseskommissionens og det tekniske udvalgs ovennævnte opgaver.

I henhold til artikel 17 kan deltagere, der ikke opfylder de forpligtelser, de har påtaget sig over for det økonomiske interessefællesskab, udelukkes af dette, såfremt forsamlingen vedtager en beslutning derom.

Overenskomsten

(9) De deltagende selskaber har under henvisning til vedtægten og som supplement til denne indgået en overenkomst.

Følgende bestemmelser i overenskomsten har særlig stor betydning:

a) Præmblen: Det økonomiske interessefællesskab har beføjelser til at indgå særaftaler med selskaber, der ikke er deltagere, og som benævnes »tilknyttede selskaber«, med henblik på at udvide det økonomiske interessefællesskabs bestemmelser til at omfatte disse tilknyttede selskaber. De tilknyttede selskaber skal ved medforsikring kombineret med genforsikring overdrage deltagerne de risici, der overstiger det maksimum på 10 %, som de må forsikre for egen regning.

b) Artikel 1: Samtlige forsikringer af risici i Italien inden for den sektor, hvor det økonomiske interessefællesskab udøver sin virksomhed, omfattes af overenskomsten. I forbindelse med disse forsikringer fastsætter deltagerne den effektive præmie i overensstemmelse med deres egne forsikringsvilkår, idet de går ud fra de grundpræmietariffer, der fastsættes af det økonomiske interessefællesskab.

c) Artikel 2: Her opstilles de generelle principper vedrørende genforsikring, som deltagerne forpligter sig til at følge: Grænserne for forsikring for egen regning, sondring mellem risici i Italien og i udlandet, beløb, der fakultativt kan forsikres for egen regning.

d) Artikel 4: Oprettelse af en undersøgelseskommission, der skal tilpasse eller ændre de gældende bestemmelser samt ordlyden af de almindelige eller særlige vilkår.

e) Artikel 8: Fastsættelse af maksimumsgrænser for den provision, som deltagerne kan yde deres agenter.

Aftale om risikodeling (Trattato quota ed eccedente)

(10) Aftalen om risikodeling (Trattato quota ed eccedente) indeholder bestemmelser vedrørende genforsikring. Følgende bestemmelser har særlig stor betydning:

a) Artikel 1
   — Alle de forsikringer, som de afgivende deltagere har tegnet, skal genforsikres, og er omfattet af aftalens bestemmelser.
   — I forbindelse med afgivelsen anvendes de samme tariffer og betingelser, som de direkte tegnende forsikringsselskaber har anvendt ved forsikringen af de enkelte risici.
   — For risici, der ikke er omfattet af tarifferne, og/eller som falder uden for denne aftale, fastsættes betingelserne og præmierne af det økonomiske interessefællesskab i samarbejde med MUENCHENER RUECK., der benævnes »det vigtigste genforsikringsselskab«.

b) Artikel 2
   — Aftalen omfatter alle de forsikringer, som deltagerne har tegnet ved direkte tegning, ved medforsikring samt ved medforsikring kombineret med genforsikring.

c) Artikel 3
   — Risici i Italien skal være omfattet af aftalen.
   — Risici i udlandet, der forsikres direkte, eller som forsikres ved medforsikring, kan være omfattet af aftalen, såfremt forsikringstageren et bosat i Italien eller kontrolleres af en italiensk virksomhed.

d) Artikel 4
   — I denne artikel opregnes de risici, der ikke er omfattet af aftalen. I nogle tilfælde kan de nævnte risici blive omfattet, såfremt det økonomiske interessefællesskab giver tilladelse dertil.

e) Artikel 6
   — De afgivende selskaber skal for egen regning forsikre et beløb svarende til 10 % af risikoen, og dette beløb kan ikke genforsikres.
   — De afgivende selskaber kan dog, inden for visse grænser, forsikre en større del.

f) Artikel 8
   — Genforsikringsselskaberne giver de afgivende deltagere en provision, der beregnes på grundlag af det samlede afgivne præmiebeløb inden for et maksimum, der udtrykkeligt er fastsat, og under hensyntagen til de forpligtelser, der er knyttet til de afgivne præmier.

g) Artikel 9
   — Ved genforsikring anvendes den samme præmie, de samme almindelige og særlige vilkår og de samme klausuler, som de afgivende deltagere har anvendt i forbindelse med tegning af den pågældende forsikring.

h) Artikel 11
   — Når de afgivende selskaber foretager ændringer og yder ristorno, vil disse ændringer og ristornoer også være bindende for genforsikringsselskaberne.

E. Bemærkninger fra andre interesserede parter

(11) Kommissionen har ikke modtaget bemærkninger fra andre interesserede parter efter offentliggørelsen af de pågældende aftalers indhold.

II. RETLIG VURDERING

A. Artikel 85, stk. 1

(12) I EØF-traktens artikel 85, stk. 1, er det fastsat, at alle aftaler, der kan påvirke handelen mellem medlemsstater, og som har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for fællesmarkedet er uforenelige med fællesmarkedet er forbudt.

Artikel 85 kan finde anvendelse på aftaler om såvel varer som tjenesteydelser.

(13) Oprettelsen af det økonomiske interessefællesskab, NUOVO CEGAM, må betragtes som en aftale mellem virksomheder, og det økonomiske interessefællesskabs funktion er baseret på dets organers beslutninger, der således må betragtes som vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder.

(14) Ved undersøgelsen af, om indholdet af aftalen og af vedtagelserne inden for sammenslutningerne af virksomheder påvirker konkurrencen, skal der tages hensyn til formålet med og virkningerne af de af NUOVO CEGAM vedtagne regler, hvad angår såvel direkte forsikring som genforsikring.

(15) Et betydeligt antal direkte tegnende forsikringsselskaber, der ville have konkurreret med hinanden i ubegrænset omfang, såfremt aftalen om det økonomiske interessefællesskab ikke forelå, har ved aftalens indgåelse oprettet en ordning, hvorved der på grundlag af de statistiske oplysninger om skadessandsynligheden, som de enkelte deltagere meddeler det økonomiske interessefællesskabs organer, udarbejdes en grundpræmietarif for de forskellige risici, som deltagerne forpligter sig til at overholde. Deltagerne har således frivilligt givet afkald på den mulighed, de havde, før aftalen blev indgået, for selv at fastsætte de grundpræmietariffer, som de ønsker at anvende ved fastsættelsen af de effektive præmier, der skal gælde for deres egne forsikringstagere.

Når der er tale om risici, som ikke udtrykkeligt omfattes af det økonomiske interessefællesskabs tariffer, eller om risici, der overstiger bestemte maksimumsbeløb, kan deltagerne ikke længere selv fastsætte grundpræmietarifferne, men skal rette sig efter det kompetente NUOVO CEGAM-organs beslutninger.

Selv når det tages i betragtning, at de enkelte deltagere frit kan fastsætte den effektive præmie ved at forhøje grundpræmietarifferne med et risikotillæg (generalomkostninger, provision, fortjeneste) under hensyn til deres egne forsikringsvilkår, må det konkluderes, at aftalen har til formål og til følge at begrænse konkurrencen mellem virksomheder, der ellers ville konkurrere med hinanden.

(16) Da deltagerne, når de afgiver forsikringer, er forpligtede til udelukkende at henvende sig til genforsikringsselskaber, der deltager i aftalen om risikodeling (Trattato quota ed eccedente), er der tale om en begrænsning af de direkte tegnende forsikringsselskabers valgfrihed.

Da genforsikringsselskaberne ved indgåelse af aftaler om genforsikring er forpligtede til at anvende de samme præmier, de samme almindelige og særlige vilkår og de samme klausuler, som de afgivende deltagere anvendte ved tegningen af forsikringen, og da det er fastsat, at samtlige ændringer og ristornoer også vil være bindende for genforsikringsselskaberne, er der endvidere tale om en begrænsning af genforsikringsselskabernes uafhængighed med hensyn til indgåelse af aftaler.

Det samme kan konkluderes med hensyn til genforsikringsselskabernes forpligtelse til at acceptere genforsikring af samtlige risici, der er omfattet af de afgivende deltageres policer.

Disse begrænsninger accepteres af genforsikringsselskaberne som led i en samlet aftale, hvorved de til gengæld opnår eneret til genforsikring af samtlige aftaler, der indgås af de afgivende deltagere. De afgivende deltagere har garanti for, at genforsikringsselskaberne, såfremt de indrømmer direkte tegnende forsikringsselskaber, der ikke deltager i det økonomiske interessefællesskab, gunstigere betingelser, også automatisk indrømmer deltagerne sådanne betingelser.

Dette komplicerede net af forbindelser mellem forsikringsselskaberne og genforsikringsselskaberne tager sigte på at styrke disses indbyrdes forhold og i sidste instans at begrænse tredjemands muligheder for at komme ind på markedet.

(17) Aftalen vil kunne påvirke handelen mellem medlemsstater, da det økonomiske interessefællesskabs regler

— finder anvendelse på risici både i Italien og i udlandet,

— hvad angår genforsikring, gælder for genforsikringsselskaber med hjemsted uden for Italien, og således dels forhindrer, at der kan vælges genforsikringsselskaber, som ikke deltager i aftalen om risikodeling (Trattato quota ed eccedente), dels indebærer aftalemæssige begrænsninger i markedsadfærden.

Det må endvidere bemærkes, at der i aftalen deltager genforsikringsselskaber med hjemsted i en anden medlemsstat end Italien.

B. **Artikel 85, stk. 3**

(18) I henhold til EØF-traktatens artikel 85, stk. 3, kan bestemmelserne i artikel 85, stk. 1, erklæres uanvendelige på enhver aftale mellem virksomheder, som bidrager til at forbedre produktionen eller fordelingen af varerne eller til at fremme den tekniske eller økonomiske udvikling, samtidig med at den sikrer forbrugerne en rimelig andel af fordelen herved, og uden at der :

a) pålægges de pågældende virksomheder begrænsninger, som ikke er nødvendige for at nå disse mål ;

b) gives disse virksomheder mulighed for at udelukke konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende varer.

(19) Det italienske marked for forsikring af maskinskader og risici i forbindelse med opstilling er præget af en beskeden efterspørgsel og et forholdsvis ringe udbud. Den pågældende sektor omfatter kun forsikringsselskaber, der kan præstere højt specialiserede tjenesteydelser. I en sådan situation, hvor de teknologiske aspekter ved de forsikrede risici indebærer et indgående kendskab til sektoren, hvad angår såvel vurderingen og den efterfølgende tarifering af risikoen som forebyggelsen af risici, kan dels oprettelsen af et økonomisk interessefællesskab som NUOVO CEGAM med henblik på at gøre det lettere at opnå specialviden — hvilket er en forudsætning for en effektiv styring af denne forsikringsbranche (statistiske oplysninger, risikoanalyser, forebyggende metoder) — dels tilvejebringelse af tilstrækkelige muligheder for genforsikring, betragtes som et middel til at forbedre produktionen og fordelingen af tjenesteydelser inden for forsikringsvirksomhed, samt til at fremme den tekniske eller økonomiske udvikling.

(20) Endvidere opnår forbrugerne en rimelig andel af fordelen ved det økonomiske interessefællesskabs oprettelse og funktion, fordi NUOVO CEGAM's salgsfremmende foranstaltninger inden for forsikringssektoren bidrager til at udvide kapaciteten på det italienske marked, idet de giver forbrugerne større valgmuligheder og sikrer dem en teknologisk set mere avanceret risikodækning i konkurrence med de øvrige selskaber på markedet.

(21) I den version, hvori aftalen er anmeldt til Kommissionen, indeholder den ikke længere de bestemmelser, som Kommissionen fandt uacceptable i den tidligere version. Dette gælder navnlig bestemmelserne vedrørende :

— NUOVO CEGAM-organernes beføjelser til at fastsætte tarifferne for de effektive præmier og de deltagende selskabers forpligtelse til at anvende disse tariffer ;

— fastsættelse af maksimumsgrænser for policernes løbetid ;

— deltagernes forpligtelse til at vælge medforsikringsselskaberne af deres midte ;

— genforsikringsselskabernes forpligtelse til ikke at indrømme selskaber på det italienske marked, der ikke deltager i det økonomiske interessefællesskab, bedre betingelser med hensyn til dækning og præmier.

(22) De begrænsninger, som er bibeholdt i den anmeldte version, kan betragtes som nødvendige for at nå de med aftalerne tilstræbte mål.

(23) At NUOVO CEGAM-organerne fastsætter en grundpræmietarif uden nogen form for risikotillæg kan betragtes som acceptabelt, da dette ikke forhindrer de deltagende selskaber i at fastsætte den effektive præmie, dvs. præmien for de enkelte risici, under hensyn til deres egne forsikringsvilkår. Forsikringstagerne, dvs. forbrugerne, fratages derfor ikke muligheden for at udvælge forsikringsselskaberne på grundlag af de effektive præmier, som disse tilbyder.

Hvis ikke der blev vedtaget grundpræmietariffer, ville det være vanskeligere for de deltagende virksomheder at nå de med aftalen tilstræbte mål, navnlig forbedring af produktionen og fordelingen, da styringen af den pågældende forsikringsbranche forudsætter teknisk kendskab samt erfaringer med hensyn til skadessandsynligheden.

(24) Hvad angår den omstændighed, at de direkte tegnende forsikringsselskaber er forpligtede til at henvende sig til bestemte genforsikringsselskaber, må der tages hensyn til genforsikringsaftalens funktion inden for forsikringssektoren. I forbindelse med de direkte tegnende forsikringsselskabers planlægning er det nemlig normalt, at genforsikringen går forud for forsikringen af de enkelte risici, idet disse forsikringsselskaber, før de påtager sig forsikringsmæssige forpligtelser, skal vide om og på hvilke betingelser de risici, som de påtager sig at forsikre, kan genforsikres.

Desuden indebærer en aftale om obligatorisk genforsikring i sig selv en forpligtelse for den genforsikrede og genforsikringsselskabet til henholdsvis at anmode om og at yde den i aftalen omhandlede genforsikringsgaranti. I betragtning af de særlige markedsforhold, der gør sig gældende inden for den pågældende forsikringssektor, og som er beskrevet i nr. 4 og 5, ville det i det foreliggende tilfælde være ret usandsynligt, at de direkte tegnende forsikringsselskaber kunne opnå genforsikringsvilkår svarende til de i aftalen om risikodeling (Trattato quota ed eccedente) anførte, såfremt de ikke accepterede, at de genforsikringsselskaber, der har undertegnet aftalen, har eneret til genforsikring.

Det synes udelukket, at de direkte tegnende forsikringsselskaber, såfremt de forhandlede individuelt med genforsikringselskaberne, ville kunne opnå de samme vilkår som ved at forhandle som et økonomisk interessefællesskab.

Endelig må det bemærkes, at de enkelte aftaleparter kan opsige aftalen hvert år.

(25) Aftalerne giver ikke parterne mulighed for at udelukke konkurrencen for en væsentlig del af den pågældende forsikringsvirksomhed.

Parterne tegner sig for ca. 26 % af det italienske marked og konkurrerer med en række andre store forsikringsselskaber. Strukturen i denne forsikringsbranche er karateriseret ved, at det selskab, der har den største markedsandel, tegner sig for 25 %, medens de tre største selskaber uden for NUOVO CEGAM alene har en markedsandel på ca. 46 %.

NUOVO CEGAM har derfor ikke mulighed for at udelukke konkurrencen inden for den pågældende sektor.

C. Artikel 6 og 8 i forordning nr. 17

(26) På grund af markedssituationen inden for den pågældende forsikringsbranche og som følge af, at oprettelsen af det økonomiske interessefællesskab kun har forholdsvis begrænset indvirkning på konkurrencevilkårene inden for fællessmarkedet, er det berettiget, at der indrømmes fritagelse i 10 år.

(27) For at Kommissionen fortsat kan kontrollere, om konkurrencereglerne overholdes, bør parterne være forpligtede til en gang om året at underrette Kommissionen om eventuelle ændringer i de anmeldte aftaler samt om nye aftaler, de måtte indgå med hinanden, idet parterne dog i givet fald fortsat er forpligtede til i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 17 at anmelde ændringer med hensyn til aftalernes indhold og deltagende parter, såfremt de fortsat ønsker, at der indrømmes fritagelse.

Selskaberne er desuden forpligtede til årligt at forelægge Kommissionen en rapport om omfanget af den virksomhed, de har udøvet inden for det økonomiske interessefællesskab —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING :

Artikel 1

I henhold til artikel 85, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab erklæres bestemmelserne i artikel 85, stk. 1, i perioden 22. juni 1983 — 21. juni 1993 uanvendelige på følgende aftaler :

— Den vedtægt for det økonomiske interessefællesskab, NUOVO CEGAM, der blev godkendt på den ekstraordinære generalforsamling den 18. maj 1983 ;

— NUOVO CEGAM's overenskomst, der blev vedtaget på ovennævnte generalforsamling den 18. maj 1983 ;

— Aftalen om risikodeling (Trattato quota ed eccedente) i den version, de blev anmeldt den 22. juni 1983, og som er indgået mellem de afgivende deltagere og de i listen anførte genforsikringsselskaber.

Artikel 2

De selskaber, som denne beslutning er rettet til, underretter en gang om året Kommissionen om eventuelle ændringer i eller tilføjelser til de anmeldte aftaler, samt om nye aftaler, de måtte indgå med hinan-

den. Desuden forelægger de årligt Kommissionen en rapport om omfanget af den virksomhed, de har udøvet inden for det økonomiske interessefællesskab.

Artikel 3

Denne besltunging er rettet til Nuovo Consorzio Centrale Guasti alle Macchine, med hjemsted i Milano, de deltagende selskaber, der har undertegnet vedtægten og overenskomsten, anført i bilag I, og de genforsikningsselskaber, der har undertegnet aftalen om risikodeling (Trattato quota ed eccedente), anført i bilag II.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. marts 1984.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Deltagere i det økonomiske interessefællesskab

1. Assitalia — Le Assicurazioni d'Italia
2. Milano Assicurazioni
3. Compagnie riunite di assicurazione
4. La Fondiaria
5. Italiana incendio, vita e Rischi diversi
6. La Pace — Assicurazioni e riassicurazioni
7. RAS — L'Assicuratrice italiana
8. Società cattolica di assicurazione
9. Società reale mutua di assicurazioni
10. Toro Assicurazioni
11. UAP Italiana
12. Nationale suisse — Compagnia italiana di assicurazione
13. La Previdente
14. ITAS — Istituto Trentino-Alto Adige per assicurazioni
15. Winterthur — Compagnia italo-svizzera di assicurazioni
16. CARD — Compagnia di assicurazioni rami danni
17. Compagnia latina di assicurazioni

BILAG II

Genforsikringsselskaber, der deltager i aftalen om risikodeling («Trattato quota ed eccedente»)

1. Assitalia — Le Assicurazioni d'Italia
2. Milano Assicurazioni
3. Compagnie riunite di assicurazione
4. La Fondiaria
5. Italiana incendio, vita e Rischi diversi
6. La Pace — Assicurazioni e riassicurazioni
7. RAS — L'Assicuratrice italiana
8. Società cattolica di assicurazione
9. Società reale mutua di assicurazioni
10. Toro Assicurazioni
11. UAP Italiana
12. Nationale suisse — Compagnia italiana di assicurazione
13. La Previdente
14. ITAS — Istituto Trentino-Alto Adige per assicurazioni
15. Winterthur — Compagnia italo-svizzera di assicurazioni
16. CARD — Compagnia di assicurazioni rami danni
17. Compagnia latina di assicurazioni
18. Unione italiana di riassicurazione
19. La Vittoria riassicurazioni
20. Reale riassicurazioni
21. La Consorziale
22. Compagnie suisse de réassurances
23. Gerling Konzern Global
24. Münchener Rückvers.-Ges.